

THE COMMANDO DAGGER

V.Z.W. "MUSEUM DER COMMANDO'S"

Kazerne Onderluitenant Thibaut
Rue Joseph Durieux, 80 ■ 5020 FLAWINNE
bedrijfsnummer : BE-0456 808 038

www.museedescommandos.be

THE COMMANDO DAGGER.

Zesmaandelijks tijdschrift van verbinding tussen de leden van de V.Z.W. « Museum der Commando's ».

Verantwoordelijke

Uitgever:

Jean_Christophe DELHAIE
Luitenant-Kolonel Stafbrevethouder
Rue J. Durieux, 80
Kazerne Onder Luitenant THIBAUT
B-5020 FLAWINNE

Bankrekening:

IBAN: BE55 0012 8958 0644

BIC: GEBABEBB

INHOUD.

Inleiding.	blz. 3
Woord van de voorzitter.	blz. 4
De eerste Belgische Commando's	blz. 5
Droit de cité	blz. 7
En nieuw militair gebouw	blz. 8
Programma 2Commando	blz. 9
Jeep ILTIS	blz. 15
Nieuw van het museum	blz. 16
Herhaling lidgeld	blz. 22
Het documentatiecentrum.	blz. 23
De fotobibliotheek	blz. 24
De laatste verwzervingen	blz. 25
In de shop	blz. 26
Ze hebben ons verlaten	blz. 28

INLEIDING

Hallo allemaal, ik hoop dat je terug veel plezier zult beleven aan het lezen van je favoriete tijdschrift. Aan het begin van het jaar verloren we onze secretaris, Raymond Peeters. Het kostte ons wat tijd om al zijn bestanden te vinden en we ontdekten dat de ledenlijst soms onvolledig was. Dit verklaart waarom sommigen van jullie aan het begin van het jaar hun lidkaart of hun Commando DAGGER niet hebben ontvangen. De lijst is momenteel up-to-date en het bestand moet worden geregulariseerd. Het is beter laat dan nooit en de laatste lidkaarten bevinden zich in uw huidige DAGGER. We beginnen volgend jaar met een volledig vernieuwde lijst.

Het aantal bezoekers ligt dit jaar beduidend hoger dan vorig jaar. Naast de bezoekers op zaterdagmiddag toonden ook veel verenigingen en scholen interesse in ons museum. Het overgrote deel van onze bezoekers zijn tevreden over hun bezoek. We kunnen het team dat het museum beheert en er zijn hobby van maakt, niet genoeg bedanken. We hopen dat velen van u hun inspanningen zullen blijven steunen door zich volgend jaar opnieuw als lid te registreren.

**NB: de teksten van de artikelen behoren uitsluitend tot de verantwoordelijkheid van de schrijvers.
de redactie**

HET WOORD VAN DE VOORZITTER.

Beste leden van de VZW "Museum van de Commando's", Dames en Heren,

Enkele weken geleden, op 1 november 2025, vertegenwoordigde een ere-afdeling het bataljon in Walcheren ter gelegenheid van de herdenking van de 81ste verjaardag van de bevrijding van het eiland tijdens operatie Infatuate II. Het is elk jaar een eer voor het bataljon om aanwezig te zijn ter nagedachtenis van deze operatie, waarbij de eerste Belgische commando's zich hebben onderscheiden naast strijders van andere naties. Een historisch feit dat voor altijd verbonden zal blijven met de trots en de waarden van het bataljon.

Hoewel de aard van conflicten is geëvolueerd, blijven de waarden die onze voorgangers hebben getoond onveranderlijk: moed, opoffering, kameraadschap en korpsgeest. Mogen de helden van Walcheren een oneindige bron van inspiratie zijn voor onze huidige commando's!

Tijdens mijn toespraak wees ik erop dat ik een jaar eerder het fragiele evenwicht tussen vrede en conflict op ons Europese continent had aangehaald, waarmee we geconfronteerd worden sinds de invasie van Oekraïne. Het is duidelijk dat de situatie een jaar later niet in positieve zin is geëvolueerd, integendeel.

Het is niet onze taak om de waarschijnlijkheid van een groot conflict in te schatten. Het is daarentegen wel onze plicht om klaar te zijn. En weet, beste lezers, dat het 2de Bn Cdo daar onvermoeibaar aan werkt.

In dat kader werd het bataljon onlangs nog dringend opgeroepen om de politie te ondersteunen in de strijd tegen de dreiging van drones in het luchtruim van ons nationale grondgebied. Ik wil de reactiviteit binnen zeer korte termijn en de uitmuntendheid van het werk van het bataljon benadrukken om aan deze vraag te voldoen, wat opnieuw het belang en de geloofwaardigheid van het 2 Cdo en Defensie in het algemeen heeft bewezen.

Op het moment dat u deze lijnen leest, bevindt onze eenheid zich opnieuw op Afrikaanse bodem voor een grootschalige oefening in Gabon, waarover we u in de volgende editie zullen vertellen.

Dank voor uw trouw en ik wens u een aangename lectuur en alvast fijne eindejaarsfeesten.

Jean-Christophe DELHAIE

Lieutenant-Kolonel SBH

Korpscommandant van het 2de Bataillon van Commando's

United We Conquer

United We Conquer

Oprichting van de Belgische Commando's 1942 (Deel 2.)

(Uittreksel uit FORUM Review 1984.)

Bij analyse van de documenten in het Openbaar Archief met betrekking tot deze gebeurtenissen, rijst de vraag in hoeverre de Belgische regering in Londen erin slaagde de controle over dit deel van haar strijdkrachten te behouden nadat het werd geïntegreerd in Britse eenheden. Hoewel de oprichting van de commando's werd toegejuigd, was er sprake van verwaarlozing van bepaalde essentiële verplichtingen? De integratie van een Belgische eenheid in een Special Services Brigade kon nauwelijks op verzet van de Belgen rekenen. Vanaf oktober 1940 groeide in alle kringen, en niet in de laatste instantie onder onze Belgische parlementariërs in Londen, de roep om een intensievere militaire inspanning van deze regering.

De oprichting van de commando's werd zeer goed ontvangen en niemand vroeg zich destijds af waar en wanneer onze eenheid in actie zou komen. Laten we hier het verdrag in herinnering roepen dat op 4 juni 1942 tussen BELGIË en GROOT-BRITTANNIË werd ondertekend, een verdrag dat met name de toekomstige inzet van de Belgische strijdkrachten regelde.

Artikel 1 van dit verdrag stelt duidelijk: De Belgische strijdkrachten (namelijk de landmacht en de luchtmacht) zullen worden ingezet voor de herovering van BELGIË of, na overeenstemming tussen de twee regeringen, voor andere taken die met dit doel strekken en ondertussen, voor de verdediging van het Verenigd Koninkrijk.

Ze zullen worden georganiseerd en ingezet als de strijdkrachten van het Koninkrijk BELGIË, geallieerd met het Verenigd Koninkrijk, onder Brits bevel zijn hoedanigheid van geallieerd opperbevel.

En verder, in Artikel 3. De Belgische landstrijdkrachten worden onder Brits bevel geplaatst, in zijn hoedanigheid van geallieerd opperbevel, dat eenheden of formaties onder het bevel van een hogere Britse formatie plaats

Hoe dan ook, het vertrek van de Belgische commando's naar Noord-Afrika in 1943 kon nauwelijks worden verklaard met het oog op de herovering van BELGIË of een andere taak met dit doel. Betekent dit dat overzee werden gestuurd zonder medeweten van de regering, of in elk geval zonder haar formele toestemming (wat duidt op een gebrek aan begrip van de impliciete betekenis van de tekst van de overeenkomst). In de feiten, NEE. Men had kunnen verwachten dat er een formele overeenkomst zou worden gesloten, los van de vorige verbintenis. Het lijkt erop dat dit niet het geval was. Integendeel, zoals blijkt uit een "topgeheime" brief van J.C. HAYDON, interim hoofd van de gecombineerde operaties, op datum van 8 augustus 1943, was er sprake van een mondelinge overeenkomst van de kant van de "Belgische autoriteiten".

In een brief aan zijn collega, generaal AE C RASETT, meldt de Chef van de Gecombineerde Operaties dat hij de Staf-chef heeft gevraagd of er bezwaar was tegen het sturen van een Belgische troepenmacht ter versterking van de commando's die actief zijn in het Middellandse Zee gebied. Het lijkt erop dat de Belgische autoriteiten hun toestemming hadden gegeven. Sinds die gesprekken met de Staf-chefs hebben de Belgische autoriteiten mondeling aangegeven dat hun troepen ingezet konden worden. Het is echter vreemd dat hij verwijst naar de "Autoriteiten" en niet naar de "Regering".

In september 1943 vertrokken de Belgische commando's vanuit Liverpool naar Noord-Afrika, vanwaar ze naar Italië werden gestuurd. Ze vochten met zowel het 8e alsook het 5e

Amerikaans Leger. Vervolgens werden ze ingezet op Joegoslavisch grondgebied (vertrekkend van het eiland Vis) als onderdeel van een Britse "Special Service"-eenheid. De vraag werd nog nijpender. Wist de regering precies wat er precies met haar commando's gebeurde? In Italië ging het om deelname aan volwaardige militaire operaties. Aan de andere kant was de hulp aan TITO's partizanen louter een politieke operatie (een rover actie).

Was de Belgische regering in Londen op de hoogte van al deze elementen? Heeft de ministerraad ze besproken en, als aanvullende vraag, wist de regering precies waar haar eenheid zich tussen december 1943 en mei 1944 bevond? Men mag dit met echt betwijfelen. De veiligheidsmaatregelen waren zo streng dat de regering mogelijk niet door de Britse generale staf op de hoogte werd gebracht van de bewegingen van haar eenheid. Onze autoriteiten konden zelfs niet vrij gebruikmaken van de informatie welke kapitein G. DANLOY over de operaties in Italië had gestuurd.

Zo werd de regering door de Britse autoriteiten tot de orde geroepen omdat ze "geheime" gegevens voor propagandadoeleinden had gebruikt. Het staat vast dat het gezag dat de Belgische regering destijds over haar eenheid uitoefende verre van optimaal was, zoals blijkt uit de moeilijkheden die eind 1943 en begin 1944 ontstonden, toen het nodig was de Britse stafchefs aan te sporen om de Belgische commando's uit het Middellandse Zeegebied te halen.

In januari 1944 keerde luitenant Roger TAYMANS , een officier van het "4 Troop 10 Inter Allied Commando", terug naar ENGELAND met instemming van de Britse commandant van de "2 Special Service Brigade" waarvan de Belgen afhankelijk waren.

In een ad-hoc rapport lezen we dat de Belgische troepen hopen binnenkort naar GROOT-BRITTANNIË te mogen terugkeren om deel te nemen aan Operatie Overlord . De nota vermeldt verder dat een delegatie wordt verzocht een telegram te sturen naar generaal Alexander, waarin hij gemachtigd wordt om de terugkeer van de Belgische troepen zo snel mogelijk te regelen. Wat er gevraagd wordt, is veel moeilijker te realiseren.

In een memo aan de Chief of Combined Operations (General HAYDON) schreef de GOC (General Officer Commanding Group), generaal-majoor RG STRUGESS, schrijft het volgende: ***Naast een noodzakelijke politieke maatregel lijkt het zeer wenselijk dat zij (de Belgische commando's) tijdig terugkeren naar GROOT-BRITTANIË om te trainen en deel te nemen aan Overlord*** met de rest van de Special Services Group.

In deze nota wordt de Chef van de Gecombineerde Operaties gevraagd te beslissen of dit verzoek kan worden ingewilligd. Om de beslissing te beïnvloeden, blijft STRUGESS de toevoeging van deze troepen, die operationele ervaring hebben opgedaan, met name op het niveau van actieve patrouilles, kan van grote waarde zijn voor de Special Services Group. Het is bekend dat zij bestaan uit eersteklas strijders. De zaak wordt met verrassende voortvarendheid behandeld door het " War Office". De aldus erkende strijd lust van het Belgische leger dreigt de beslissing ongunstig te beïnvloeden.

Zoals zal blijken uit een ander geheim document van 3 maart 1944, niet ondertekend, waaruit blijkt dat de terugkeer van de Belgische en Poolse Commando's opnieuw onderwerp was van discussie op het hoogste niveau en dan werd besloten dat de Belgische en Poolse troepen niet zouden worden gerepatriëerd.

Het lijkt erop dat hun vechtlust niet de onderliggende reden was, maar simpelweg het feit dat CHURCHIL eiste dat de commandotroepen onder geen beding verplaatst mochten

worden zonder zijn uitdrukkelijke toestemming. Daarbij komt nog de bekende moeilijkheid om troepen uit het Middellandse Zeegebied te verplaatsen. In dezelfde nota wordt luitenant-generaal GRASSET gevraagd de Belgische en Poolse regeringen te informeren over de genomen beslissingen. Dit werd geschreven begin maart 1944, toen onze commando's zich op het Joegoslavische eiland VIS bevonden, waar ze zich samen met de Britse Royal Marines voorbereiden op rover acties.

In dezelfde tekst wordt discreet advies gegeven over hoe de kwestie aan de respectievelijke regeringen voor te leggen. En verderop (nog steeds in dit " HYPER geheim ") lezen we dat de Chef van de Gecombineerde Operaties suggereert te zeggen dat, gezien de inzet van de commando's in het Middellandse Zeegebied en het uitstekende werk dat de Belgische en Poolse troepen van het Commando nr 10 al hebben geleverd, de Staf-chefs het essentieel achten om hen in deze regio te houden. Hun gevechtswaardigheden worden zeer gewaardeerd en er worden al andere commando-operaties voor hen overwogen. De Chef van de Gecombineerde Operaties begrijpt volledig de wens van de Belgische en Poolse troepen om deel te nemen aan de invasie van het continent, maar ze zullen net zo goed in de Middellandse Zee gebied gebruikt kunnen worden.

Wordt vervolgd in Dagberaad Nr 50
Vrije vertaling door Team Museum.

Op 21 mei organiseerde de stad Namen de 4e editie van "Droit de Cité"!

Artikel geschreven door Adjudant-Majoor Dorval, RSM van het 2de Bataljon Commando

Het 2e Bataljon Commando en de stad Namen organiseren gezamenlijk het evenement "" in het kader van de "Droit de Cité" relatie tussen beide entiteiten. Een charter van erkenning werd ondertekend op 1 juni 2022, tijdens de eerste editie van dit evenement.

Deze parade, gevolgd door een defilé, is onderdeel van het concept "Right of City": een traditie, rechtstreeks uit Canada, waarbij een stad een militaire eenheid door de straten laat marcheren onder het geluid van trommels, met ontvouwde vlaggen en opgezette bajonetten.

De stad Namen had al lang de wens om het 2e Bataljon van Commando's aanwezig op zijn grondgebied.

Op 21 mei 2025 vond de 4e editie van de "Droit de Cité"- plechtigheid plaats. Bij deze gelegenheid overhandigde de stad Namen symbolisch de sleutels van de stad aan het 2e Bataljon Commando's van Flawinne, als blijk van waardering voor de nauwe banden tussen de strijdkrachten en de lokale bevolking.

De stad Namen verleende het 2e Bataljon van Commando's opnieuw een openbare parade op de Place d'Armes. Het doel was om deze strijdkrachten te erkennen en te eren voor hun nauwe banden met de burgers, waardoor de bevolking hun genegenheid en respect kon uiten. De stad Namen overhandigde symbolisch de sleutel van de stad aan het 2e Bataljon van Commando's van Flawinne en gaf het bataljon toestemming om door de straten van het stadscentrum te paraderen, begeleid door de Muziekkapel van de Koninklijke Belgische Marine.

Charlotte Bazelaire, sinds februari 2025 waarnemend burgemeester van Namen en opvolger van Maxime Prévot, leidde de ceremonie namens de stad en haar inwoners. Het was een belangrijk moment om de nauwe banden tussen de stad en het bataljon te vieren.

Een militair gebouw herbouwd in het kwartier Onderluitenant Thibaut

Nieuwe ontwikkelingen in de kazerne van Tweede Luitenant THIBAUT. Na vele maanden werk is het voormalige gebouw van de School Compagnie , waar de 12de en 16de compagnies gehuisvest waren , eindelijk herbouwd en in gebruik genomen.

Het kreeg de naam " **Lt. DETON** " .

Luitenant **Albert DETON** kwam op 3 januari 1944 in Italië om het leven toen hij met zijn patrouille terugkeerde naar de linies. Een vergissing, een tragisch misverstand, een verkeerd uitgesproken wachtwoord – één dode te veel !

Als held van de Italiaanse veldtocht, officier en lid van de eerste Belgische Commando's, verdient hij het om de naam van het nieuwe gebouw van de 16e Compagnie te dragen

Het herbouwde gebouw werd ingehuldigd op 12 september 2025

Uitmuntendheid behouden: 2de Bataljon Commando op alle fronten in 2025

De mannen van 2 Cdo slijpen hun dolken.

Tussen operationele realiteit en technische eisen zal het jaar 2025 gekenmerkt worden door een reeks grootschalige oefeningen voor het 2de Bataljon Commando. Van Grafenwöhr tot Corsica, van de Hoge Venen tot Litouwen, hebben de mannen van het bataljon hun training vermenigvuldigd om hun tactische kennis en samenhang te versterken. Deze activiteiten, uitgevoerd in uiteenlopende en vaak uitdagende omgevingen, hebben de kern-competenties versterkt die essentieel zijn voor speciale operaties.

In de volgende lijnen kijken we, manoeuvre na manoeuvre, terug op de hoogtepunten van dit jaar van intensieve training. Elke oefening heeft geholpen een eenheid te vormen die steeds efficiënter en klaar is om de hedendaagse uitdagingen aan te gaan.

Grafenwöhr training area (GTA)

In april vond de editie 2025 van het bataljon "GTA"-manoeuvre plaats in het Duitse kamp van Grafenwöhr. Zoals gewoonlijk was de eerste week gewijd aan het praktische deel van de verschillende specialiteiten ("Specs"). Het was een kans om de vaardigheden van het personeel van de eenheid te perfectioneren. De specialisatiecursussen waren divers en gevarieerd: Lead Scout, Team Leader, Automatisch Wapen (7,62mm), MiMo (.50 Machine Gun + Mortier), Sluipschutter, enzovoort.

Na deze specialisaties was het tijd voor de verschillende compagnieën om terug te schakelen op organische samenstelling en te profiteren van de faciliteiten van het Grafenwöhr

opleidingsgebied. De oefeningen vonden geleidelijk plaats, eerst in sectie, daarna in peloton en tenslotte samen met de steun van de verschillende detachementen van de SSR-compagnie (support and special reconnaissance) (SR (special reconnaissance), Mortier, Sniper, UAS-detachment (unmanned aerial system), enz.). Het

Grafenwöhr-kamp, dat meerdere mogelijkheden biedt, gaf ons getrainde personeel ook de kans om met de SPIKE (antitank wapen) te schieten. Het is inderdaad essentieel om te kunnen trainen onder de omstandigheden die het dichtst bij de werkelijkheid aanleunen om deze vaardigheden te behouden.

Hoewel de oefeningen zich richtten op SUT en symmetrisch gevecht, faalden de compagnieën van het bataljon er niet in hun vaardigheden in CQB op verschillende gelegenheden te perfectioneren. Het was ook een kans voor de PI B van de 12e Compagnie om de hele week samen te werken met een Spaanse SOTU. Het was een geweldige kans voor uitwisseling en leren tussen de beide landen, en het vergrootte ook ons vermogen om samen te werken in verschillende contexten en omstandigheden.

(MMT) mars op moeilijk terrein in Corsica

De maand mei was de gelegenheid voor onze eenheid om drie dagen intensief te marcheren in Corsica. Met zijn ruige hoogteverschil en steile "paden" staat de GR20 bekend als een van de moeilijkste wandeltocht van Europa. Tijdens deze drie dagen verdubbelden en soms zelfs drievoudigen onze commando's de etappes om het noordelijke deel van de GR20 te overwinnen, het meest gevreesde deel voor de trekkers. Met hun volle rugzakken moet het spectaculaire uitzicht dat de toppen van het "Isle of Beauty" boden door de wandelaars zijn verdiend.

Elk avond markeerde het begin van het bivak voor de mannen van het bataljon om zich na een dag lang lopen te herconditioneren. Deze periode bood intensieve training, versterkt door de prachtige Corsicaanse landschappen onder een brandende zon. Deze periode heeft ons onmiskenbaar in staat gesteld onszelf te overtreffen en de samenhang te versterken.

Special operations (SpecOps)

In de maand juni ging ons bataljon naar de regio Elsenborn en de Hoge Venen voor een heel bijzondere manoeuvre. De oefening, die plaatsvond op burger terrein, simuleerde een opstelling van onze troepen achter vijandelijke linies. De commando's voerden verschillende sabotage- en intimidatieoperaties uit gericht op de vijandelijke strijd- krachten en hun capaciteiten.

Het volledige spectrum van speciale operaties werd daar uitgetest. Naast offensieve operaties was ook logistieke steun een belangrijk aandachtspunt: partizanencontact, parachutage van materiaal, berging van dumps, enzovoort. Uithoudingsvermogen, stealth, agressiviteit en snelheid zijn allemaal eigenschappen die de mannen van het 2e Bataljon Commando moesten tonen om hun missies succesvol uit te voeren.

Het was ook een kans om verschillende passieve anti-drone tegenmaatregelen te integreren in de procedures van de teams die te velde opereerden. Dit om te voorkomen dat drones die naar hen op zoek waren, of het nu drones van de UAS-afdeling van het bataljon waren of drones van de brandweerlieden die als versterking kwamen. Naast de drones was er een politiehelikopter aanwezig om onze commando's op te sporen. De deelname van civiele instellingen (brandweer, politie, civiele bescherming) droeg bij aan het succes van deze training.

Mahlwinkel (Duitsland)

Van 9 tot 19 augustus ging A Company naar Mahlwinkel, vergezeld door verschillende ondersteunende eenheden (Sniper, EDD, I/AI, SOED (special operation engineering detachment), Med). De pelotons werden eerst verdeeld in verschillende groepen om deel te nemen aan verschillende workshops:

Green to grey and trench combat: het doel was om de compagnie te trainen in de overgang tussen landelijke gebieden (groen) en stedelijke gebieden (grijs) door gebruik te maken van een realistisch loopgravenstelsel,

Urban movement: het doel was het versterken en de beheersing van tactische beweging in een stedelijke omgeving.

Breaching: deelnemers konden zich vertrouwd maken met de verschillende technieken van inbreaching, zowel mechanisch als explosief.

TUC (Technieken van Urban Commandos): toegang via ramen met behulp van palen, banden of flexibele ladders, gesimuleerde aankomst op het dak met een fast rope gevolgd met een afdaling in rappel om het gebouw binnen te gaan, behoren tot de vaardigheden die tijdens deze workshop zijn ontwikkeld.

Medisch: de scenario's, gemaakt in SAMAS (systeem om de hits te simuleren en tellen), omvatten gewonden onder vuur, extractie en de tussenkomst van levensredders.

Sluipschutter: werkplaats gericht op observatie, infiltratie, precisieschieten en pelotonondersteuning.

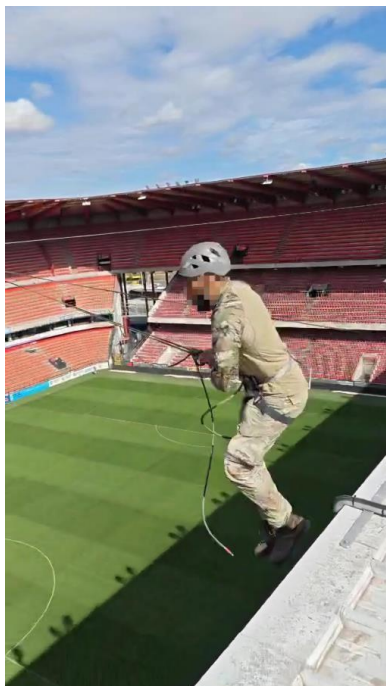
Vanaf 16 augustus kwamen de pelotons weer samen voor de laatste oefeningen. Zij konden tijdens synthese-oefeningen alle vaardigheden die tijdens de workshops werden ontwikkeld, toe te passen. Het werk in Mahlwinkel, uitgevoerd in SAMAS/SATAS en in een chaotische omgeving, werd uitgevoerd onder realistische omstandigheden die de coördinatie binnen en tussen pelotons versterkten.

Commando 1 week (Cdo1)

Zoals elk jaar vonden de opfriscursussen van de CDO1 plaats voor elk detachement binnen het bataljon. Het was een kans voor hen om de verschillende technieken van het overschrijden van obstakels te oefenen en te herzien die door de commando's worden gebruikt.

Klimmen, abseilen, deathride, tyrolienne, rivier-oversteek zijn allemaal vaardigheden die je moet oefenen om gedurende je hele carrière operationeel te blijven. Dit jaar was het beroemde Sclessin-stadion het toneel van een ongewoon spektakel. Inderdaad, nadat de 12e Compagnie van het 2e Bataillon Commando het terrein had belegd, kon zij profiteren van de verticaliteit die de infrastructuur dat zo'n stadion bood. Omdat durf ook een mes is dat geslepen moet worden, moesten de deelnemers zichzelf tijdens een "swing" vanaf het dak van de tribunes in de leegte lanceren.

Airlift block training (ABT)

In de maand september namen de parachutisten van het 2e Bataljon Commando, ondersteund door de bemanningen van de 15th Wing, deel aan de Airlift Block Training 2025. Ze hadden de mogelijkheid om de sprongen dag en nacht te vermenigvuldigen, in automatische opening of vrije val.

Op dropzones waar onze commando's werden gedropt, werden vervolgens verschillende tactische manoeuvres uitgevoerd door de bataljonsdetachementen. Hergroeperen in subgroepen, het beveiligen van het vliegveld of het vrijmaken van de controletoren zijn allemaal doelstellingen die door de SOTU (special operations task unit) worden bereikt zodra de sprong is gemaakt. Het

droppen en projecteren van manschappen en materieel blijft natuurlijk een van de belangrijkste capaciteiten die het Special Operations Regiment aan de Defensie biedt.

Daarnaast biedt de voor deze ABT gekozen locatie, Litouwen, een bijzonder verrijkende omgeving. Vertrouwdheid met de voorwaarden die de Baltische landen bieden en samenwerking met de geallieerde troepen zijn een aanzienlijk extra voordeel voor ons bataljon.

United we Conquer

Door deze veelzijdige inzet heeft het 2de Bataljon Commando opnieuw zijn hoge paraatheid en aanpassingsvermogen getoond in het licht van complexe operationele contexten. Deze trainingssessies, het resultaat van een voortdurende inzet, weerspiegelen de wens van het bataljon om de uitmuntendheid en efficiëntie waarvoor zij bekend staat te behouden. Meer dan een opeenvolging van oefeningen illustreert het afgelopen jaar de dynamiek van de eenheid en de vastberadenheid van mannen die altijd klaar zijn om de oproep te beantwoorden.

A 2.6, 2de Bataljon Commando
06 november 2025

Informatie over de ILTIS Jeep

(Samenvatting van een informatiedossier getekend door Luitenant KINDT, Adjudant-Chef LECLUSELLE en Adjudant-Chef CLYNCKEMAILLIE)

Na de Tweede Wereldoorlog werden Belgische eenheden uitgerust met de in de VS geproduceerde Willys 4x4-jeep.

Deze werd in 1952 vervangen door de Minerva-jeep, één in België gebouwde 4x4-voertuig op het chassis van een Land Rover. Deze werd in verschillende versies geproduceerd, waarvan sommige gepantserd, met een bewapening die varieerde afhankelijk van de eenheid en de opdracht.

Begin jaren 80, na dertig jaar trouwe dienst, was het tijd om ze te vervangen. Voor logistieke doeleinden had het Belgische leger begin jaren 70 Land Rover 4x2-jeeps aangeschaft.

Drie merken dienden een offerte in om de Minerva te vervangen. Bombardier Inc. Canada presenteerde de Iltis. Land Rover (VK) presenteerde twee verschillende versies. De derde kandidaat was Mercedes-Benz.

De voertuigen van de kandidaten werden in 1982 geëvalueerd, door het Technisch Centrum van de Landmacht in Brasschaat. Deze evaluatie vond plaats van september tot oktober. Naast

administratieve controles van dossiers en documentatie, werden de voertuigen aan strenge tests onderworpen, zowel statisch als dynamisch. Er werd meer dan 7.500 kilometer afgelegd op alle soorten terrein. De kwaliteit en betrouwbaarheid van het voertuig werden getest, evenals het onderhouds- en reparatiegemak. De motoren werden tot op de laatste schroef gedemonteerd om te controleren of ze aan de technische eisen voldeden. Uiteindelijk viel de keuze op de ILTIS met zijn viercilinder Audi/ benzinemotor.

Het Belgische leger bestelde meer dan 2600 ILTIS-voertuigen om te voldoen aan de operationele behoeften.

Aanvankelijk was er de standaardversie, de type 1 met radio, de type 2 met radio (twee radio's) en een versie voor vervoer.

Dankzij het relatief moderne ontwerp werden de onderhouds- en servicecycli tot een minimum beperkt (bijvoorbeeld geen smeernippels meer op diverse onderdelen).

Gedurende de drie decennia dat het voertuig in gebruik was, waren er talloze modificaties, of beter gezegd aanpassingen, nodig om te voldoen aan de operationele behoeften van de eenheden: ILTIS Commando, ILTIS Verkenning, ILTIS MILAN, enz.

In 2018 werd de ILTIS lichte terreinwagen uit dienst genomen. Voor bepaalde inzetgebieden werd hij gedeeltelijk vervangen door de IVECO LMV "LYNX" en vervolgens door de FOX (RRV: Rapid reaction vehicle) en de FALCON. Een ander verhaal begint. Tijd, mensen en opdrachten veranderen.

NIEUWS VAN HET MUSEUM.

De ploeg van onze museum

Sinds de laatste Commando Dagger telt de beheersploeg van het Museum der Commando's twee leden meer. We ontvangen hen met vreugde en denken hen voor hun belangstelling in de geschiedenis van de Commando's en hun inzet in het het doorgeven van de tradities.

Commandant b.d. Patrick MAURER

Patrick is een gepensioneerde officier Para-Commando. Hij bekleedt de functie van adjunct van de afgevaardigde beheerder. Hij houdt zich bezig met het bestand van de leden en met het beheer van het patrimonium. Hij helpt ook de penningmeester en heeft toegang tot de bankrekeningen.

Eric Goethals

Eric is de zoon van de luitenant GOETHALS, officier bij de eerste Commando's tijdens de tweede wereldoorlog. Hij heeft zijn legerdienst in de 14 Genie in 1969 . Hij heeft de moeilijke uitdaging aanvaard van het in orde zetten van onze antieken.

17 Mei 2025 Congres van Mariniers en Commando's in BREST.

Ook dit jaar werd de vlag "10 IA Commando 4 Troop Belgium" van het Museum der Commando's in FLAWINNE gepresenteerd in BREST, in de wijk PONANT. Het werd getoond tijdens de parade dat voorafging aan de herdenkingen, alsook gedurende het jaarlijks nationaal congres van de Franse Commando's. Waar vertegenwoordigers van de verschillende verenigingen die in de eenheden dienden, samenkwamen: JAUBERT, MONFORT, PENFENTENYO, TREPEL; HUBERT, KIEFFER en PONCHARDIER. Evenals Mariniers vergezeld van een eredetachment. De vlag werd gedragen en begeleid door een delegatie van voormalige Commando's die lid waren van het Museum, waarvan de groene kleur deed denken aan die van onze mutsen en versierd met de Vuurkoord in de kleuren van het Oorlogskruis... Donderslag van BREST ! Dat het er geweldig uitzag tussen de Franse secties. Na zijn geïsoleerde reis langs de Noord-Atlantische kust vond het de plaats terug die voor de vlag gereserveerd is in ons prachtig Museum der Commando's, beheerd door een buitengewoon en gepassioneerd team.

Herdenkingsceremonie ter ere van Generaal-majoor Baron DANLOY.

Op 5 september 2025 werd in NEUVILLE-SOUS-HUY een herdenkingsceremonie georganiseerd ter ere van Generaal-majoor Baron DANLOY. De ceremonie maakte deel uit van een driedaags evenement. Dit werd georganiseerd door het Comité van de Patriottische Verenigingen van HUY en het Gewest in samenwerking met de stad HUY, Les Amis de la NEUVILLE, het Centrum voor Zelfstudie en Permanente Vorming en het Commando Museum, dat vertegenwoordigd was met een kleine tentoonstelling.

Lieutenant-Colonel BEM Delhaie legt bloemen neer. (foto Jacques Grauls)

Lieutenant-Colonel BEM Defawes. legt bloemen aan het graf neer(foto Jacques Grauls)

Herdenking Kolonel BLONDEEL, 20 september in Gent.

Een herdenkingsceremonie werd georganiseerd ter ere van Kolonel BLONDEEL in zijn geboorte stad GENT. .

09u vertrek en rondgang van een parade met oude jeeps en Piper Drumban. Een escorte van vaandels, een peloton met personen in uniform en muts(rood en groen), en als laatsten de gewone burgers.

Vanaf 10u, herdenking taan het Gravensteen ter ere van Kolonel Blondeel, gestorven 25 jaar geleden. Vertegenwoordigers van Defensie, stad Gent en familie-leden hielden een toespraak en bloemen werden neergelegd. Deze huld werd begeleid door pipers (March van de Parachutisten, ons nationaal volkslied en Muziek Te Velde).

Mutsen uitreiking 23 oktober 2025.

De vlag van de Commando's uit 1942-1944 was aanwezig tijdens de uitreikings-ceremonie van de mutsen Het doel van deze vertoning was om de goedkeuring van de ervaren commando's te tonen voor de inspanningen geleverd door hun opvolgers. Het diende zo om de traditie te verbinden met de toekomst van de eenheden van het Special Operations Regiment.

Bovendien heeft het Commando Training Centrum het initiatief genomen om een dubbelboek te overhandigen aan elke Paracommando die een groene of bordeaux -rode muts ontvangt . Dit boek werd overhandigd door vertegenwoordigers van het Commando Museum en het Pegasus Museum van Diest. Het dubbelboek bevat de werken van "Give Us a Battlefield" door Carlo G. Segers en "Six Friends Will Come Tonight" van Gilbert-Sadi Kirschen . De twee auteurs van deze werken waren respectievelijk een Commando en een Parachutist van het eerste uur.

Walcheren, 1 november 2025

Zoals elk jaar namen het Museum der Commando's en het 2de Bataljon Commando, met de vlag van de eerste Commando's van 1942-1944, deel aan de herdenkingen op Walcheren ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de geallieerde troepen bij de bevrijding van het eiland. Belgische commando's namen inderdaad deel aan de gevechten op het eiland van 1 tot 10 november 1944. De plechtigheid werd onder andere gecoördineerd en georganiseerd door de regionale van de ANPCV (Association Nationale Para-Commando Vriendenkring in Antwerpen, Brabant en Gent). 's Ochtends werd in Westkapelle een krans neer- gelegd tijdens een door het stadsbestuur georganiseerde ceremonie. 's Middags legde de hele Belgische delegatie kransen bij het monument in Domburg, een eerbetoon aan de Belgische, Noorse en Britse commando's.

Het monument te Domburg (foto Jacques Grauls)

Artikel verschenen in l'Avenir van 10 novembre

Ter aanleiding van een conferentie over de sporen van de Britse militairen in de stad Namen heeft, Patrick een reporter van de Waalse krant l'Avenir ontmoet. De ontmoeting eindigde met een bezoek aan het Museum der Commando dat op een gunstig artikel in de L'Avenir van 10 november uitmonde. Hierna vindt u een kopij met de toestemming van de schrijver Samuel Husquin.

12

L'AVENIR NR. 511
LUNDI 10 NOVEMBRE 2025

PROVINCE DE NAMUR

Les paracommandos de Flawinne, c'est du « Made in England »

NAMUR Flawinne – Marche-les-Dames

À la veille du 11 novembre, focus sur l'histoire plutôt méconnue des paracommandos belges dont la première page a été écrite en 1942 en Angleterre, au Pays de Galles et en Écosse. Les techniques d'entraînement, l'organisation, les valeurs de base... Tout est toujours d'actualité dans les casernes de Flawinne ou au camp de Marche-les-Dames.

Les impressionnantes casernes flawinnoises de briques rouges encadrées de hauts treillis et de barbelés, les impressionnants exercices d'escalade ou de passages en pont de singe à Marche-les-Dames, les dix malheureux assassinés à Kigali et même les bastons démarrés en fin de guindaille au Bunker... Les paracommandos font partie de la vie des Namurois depuis des décennies. C'est même un solide bout de patrimoine.

Pourtant, on méconnaît l'histoire de cette troupe d'élite, fleuron de l'armée belge qui garde un surprenant côté « Made in England ». « L'idée des commandos, c'est celle de Winston Churchill qui, au début de la guerre 40, veut créer des petites unités avec des soldats très entraînés et spécialisés appelés à réaliser des coups, par surprise, avec des objectifs très précis », situe Patrick Maurer, commandant des paracommandos à la retraite. Et ça fonctionne... plus ou moins. « Les Anglais se sont aussi rendu compte de l'importance de créer des troupes avec des soldats d'autres nationalités qui parlent la langue et connaissent le terrain sur lequel les actions vont être menées. »

À l'issue de la campagne des 18 jours, tous les soldats belges ne se sont pas rendus. Certains font le maximum pour gagner l'Angleterre et continuer le combat contre l'Allemagne nazie. « Cer-

tains sont passés par la France, l'Espagne, Gibraltar et ont mis plus de 400 jours pour rejoindre la Grande Bretagne », insiste le responsable du musée flawinnois des paracommandos. « Beaucoup ont aussi été détenus dans les prisons de l'Espagne franquiste. »

Un moral forgé en Écosse

Il faudra finalement attendre juillet 1942 pour que ce potentiel belge soit activé. Le gouvernement en exil donne son accord pour la création de la 4e troupe du 10e commando interallié. Elle est formée d'une centaine de soldats belges parmi lesquels on retrouve une poignée de Namurois comme le Wépionais Jacques Delvaux.

« Tous vont connaître un entraînement intensif », détaille Patrick Maurer. « Ils passeront d'abord par Abersoch, au Nord du Pays de Galles, et puis Achmacarry, dans les rudes conditions météo du Nord de l'Écosse. »

Tout cela forge les caractères mais aussi l'identité des « codos » belges qui reprendront part aux combats en septembre 1943. Embuscades et attaques en montagnes en Italie, opérations de corsaires en Yougoslavie, bataille acharnée et meurtrière pour reprendre Walcheren en Hollande... Tout cela vaudra à cette jeune « troupe » plusieurs citations. Le début de l'aventure pour ce régiment, pilier de l'histoire militaire belge.

SAMUEL HUSQUIN

Embuscades en Italie, opérations de corsaires en Yougoslavie...

Les commandos belges ne tarderont pas à démontrer leur valeur.

Le commandant des paracommandos Patrick Maurer, désormais à la retraite, est impliqué dans la vie du musée de Flawinne.

La valeur de celui qui serre les dents

Dans un vieux document dactylographié ou dans le caractère du premier chef, on retrouve déjà tout l'esprit des paracommandos.

Sur quelques pages dactylographiées affichées au mur du musée de Flawinne, on découvre l'essence même de l'esprit « para ». Ce document régit par un responsable de l'armée britannique définit, au début de la Seconde Guerre mondiale, les instructions pour l'entraînement de ces futurs commandos. On y comprend que le candidat devra être doté d'une forme physique impeccable mais aussi d'une belle vivacité d'esprit. Tout cela devra être combiné avec une parfaite maîtrise des armes. On découvre l'importance ultime de la discipline mais aussi la volonté de décentraliser le pouvoir et de donner des responsabilités aux petites unités. « C'est comme cela que l'on développe le leadership », décrit-on dans cette philosophie britannique. Une note rédigée du côté belge met aussi le doigt sur l'importance du dépassement de soi. « Quelqu'un qui est très doué physiquement et réalise les exercices avec

Les tout premiers « codos » belges.

facilité (c'est relatif) sera peut-être moins fiable que celui aux capacités moindres qui aura dû serrer les dents pour terminer dans les temps », est-il indiqué. Cette force de caractère, c'est aussi le trait central du premier chef des commandos : le capitaine Georges Danloy. « Du côté des politiques et de l'État-Major, certains étaient réticents vu ce côté tête dure », relève-t-on au musée des paras. « Mais les Anglais avaient perçu ses qualités et ont dit que ce serait lui et personne d'autre... » Une forte tête qui insufflera un esprit, aussi aux générations de commandos qui suivront. S.H.O.

Petite rue, grande dame

Durant ce week-end, les British Days, par l'entremise officielle Jean-François Husson, ont rappelé les liens militaires entre Namur et la Grande-Bretagne. Ce fut ainsi l'occasion de souligner les « origines » anglaises de nos paras (lire par ailleurs) mais aussi de mettre à l'honneur Elsie Gladstone. Le nom claque et pourrait être celui du personnage central d'une série Netflix. Mais l'héroïne, cette infirmière anglaise en a fait montre dans la vie réelle. Durant la Grande Guerre, elle a soigné les blessés dans des navires et tristes-dépense. À la fin du conflit, elle est restée à Namur pour soigner les patients atteints de la grippe espagnole. Elle construisit la maison et décéda le 24 janvier 1919, à 31 ans. Elle a été rappelée samedi, lors de l'inauguration de la plaque de la rue qui portera désormais son nom. Cette nouvelle voie est située à Braye, dans le parc d'activité Caro-Ys dédié à la santé. Tout cela a du sens. Une coquille s'est malencontreusement glissée dans la nouvelle plaque. L'héroïne anglaise perdant au passage le « L » de son nom de famille. Mais cette jeune femme de grande valeur, épaulée par un inévitable sens de l'humour « so British », en aurait probablement ri plutôt que de s'en vouloir. **ssa**

Anglais et Namurois unis pour saluer la mémoire d'Elsie Gladstone, une infirmière héroïque.

Un musée qui mériterait d'être pris d'assaut par le public

À Flawinne, le musée des commandos est un secret (trop) bien gardé. Une petite visite s'impose.

Ce n'est pas un camp retranché mais c'est tout de même un secret bien gardé. Au cœur des casernes flamandaises, le musée des commandos garde et entretient la mémoire de ce régiment d'élite depuis 1980. Impressionnant dans ses espaces mais aussi la richesse des pièces exposées, le site mérite assurément une visite.

Le fil chronologique de l'histoire des « codes » nous sert de guide. Une histoire très liée à la région namuroise. « Après la guerre, il fallait trouver les n-tes pour accueillir mais aussi continuer à former les soldats de ce nouveau régiment », développe Patrick Maurer, commandant paracommando à la retraite qui s'implique dans la vie du musée. « Pour l'entraînement des commandos, la région namuroise avec la Meuse, les rivières... était vraiment la zone appropriée. » C'est comme cela que le centre d'entraînement de Marche-les-Dames, au château d'Arenberg, a été mis en place. Les troupes, elles, ont d'abord été casernées à la

Scènes reconstituées, matériel militaire et armes des différentes époques... Le musée repasse de manière très vivante toute l'histoire des paracommandos belges.

citadelle de Namur mais aussi à Seilles (Tramack). Les paracommandos quitteront définitivement la place forte namuroise historique en 1977.

Entre-temps, en 1961, le 2e bataillon commando emménagera à la caserne Thibaut d'un sous-lieutenant né à Rhinnes mort au combat en

1918 à Verhout), à Flawinne. Dans une visite en lucets, on découvre les photos, documents d'archives... Tout cela est aussi très vivant avec des pièces étonnantes et spectaculaires. Comme cette impressionnante embarcation, nommée Goolley qui a servi aux codes dans leurs missions aquatiques jusqu'en 1957. « Lors d'une démonstration en Meuse, le bateau s'est retourné et trois hommes se sont noyés », épingle Patrick Maurer. On jette aussi un œil sur ce glorieux document qui reprend l'ordre donné en 1942 par Hitler de « massacrer sans pitié » et d'« exterminer jusqu'au dernier » les membres des commandos britanniques (et donc belges par extension). Une page importante, et émouvante, est également consacrée à Kigali et la disparition tragique des dix paras flams faits d'armes et tragédie, petits objets du quotidien et grandes pages de l'histoire militaire belge, ce discret musée mériterait vraiment d'être pris d'assaut. **ssa**

Le musée des commandos, implanté dans la cour de Flawinne, est ouvert tous les samedis de 13 à 18h mais aussi à d'autres moments, uniquement sur rendez-vous au 0478 18 56 82.

Mannekenpis, 11 november 2025

Om het jaar, op 11 november, wordt de Mannekenpis gekleed met de uniform van de Belgische Commando's. Ter deze gelegenheid, na de hulde aan de Congres Kolom, organiseert de regionale Brabant van de A.N.C.V. een klein defilé en een plechtigheid bij het beroemde standbeeld.. De eerste Belgische Commando's moesten er aanwezig zijn door de aanwezigheid van hun vlag.

Het lidgeld 2026, vergeet het niet

We hebben jullie nodig. De werkingskosten van het museum ondergaan ook de inflatie. Het onderhoud van het materieel en de tentoongestelde stukken alsook de informatica van ons kantoor bedragen steeds meer kosten. We danken u om uw bijdrage voor 2026 te hernieuwen en zo deel uit te maken van diegenen die belang hechten aan de geschiedenis van de Commando's en het doorgeven van onze waarden. Wij vragen u ook uw kennissen hiermede te betrekken.

Voor 2026 bedraagt het lidgeld 15€

Jullie kunnen vanaf nu al storten op de bankrekening

MUSEUM DER COMMANDO'S BE55 0012 8958 0644

Vergeet niet uw naam, voornaam en "lidgeld 2026" te vermelden.

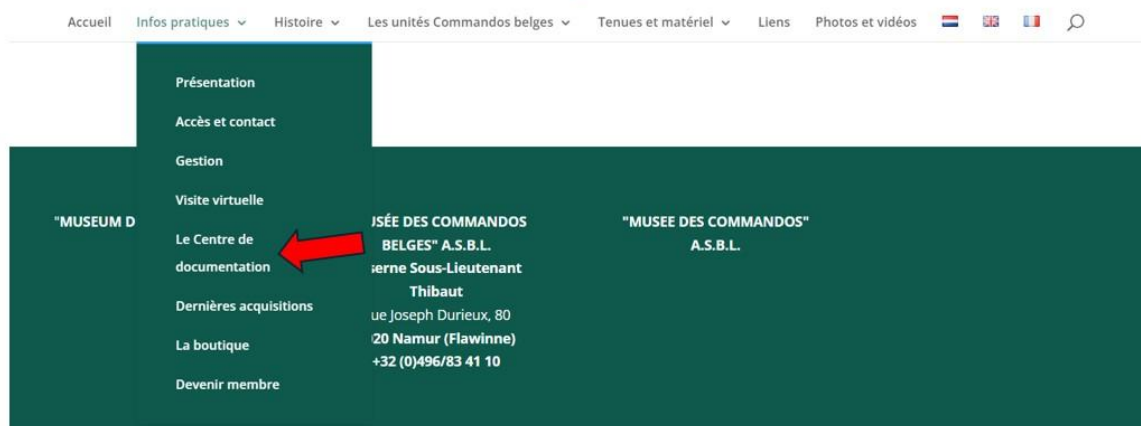
OF onmiddellijk met gebruik van uw bank applicatie en scan de QR code hieronder. Om de vermelding te opstellen, click op wijzigen....

Het documentatiecentrum van het museum.

In de loop der jaren is het Documentatiecentrum, mede dankzij uw donaties, steeds verder uitgebreid en hebben we onze collecties kunnen aanvullen.

Een dynamisch en gemotiveerd team classificeert en indexeert alle ontvangen items. Het is gestructureerd om het bewaren van gegevens te vergemakkelijken en je vindt er de volgende cellen: bibliotheek (boeken en tijdschriften), een fototheek en archieven, de laatste is net opgezet dankzij de komst van een nieuwe vrijwilliger.

In de bibliotheek zijn al bijna 2000 boeken opgenomen in een rechtenvrij softwarepakket (Book'in), waarmee je kunt zoeken op verschillende criteria: titel, auteur, onderwerp, uitgever, ..., enz. Je kunt de inhoud van de bibliotheek raadplegen via de website van het museum door te klikken op het tabblad Praktische informatie en vervolgens op de regel Documentatiecentrum. Deze software kan ook worden gebruikt om uitleningen te beheren. De verschillende tijdschriften zijn chronologisch geordend in verschillende mappen en zijn geïndexeerd, d.w.z. dat de inhoudsopgaven zijn opgenomen, voor tijdschriften zoals: Toogle rop, Go or die, TAM TAM Ommegang, Dagger, en andere tijdschriften die bijna uitsluitend aan de Paras-Commando's zijn gewijd. Andere oudere tijdschriften zoals L'Armée - la nation,

Nos Forces, Forum, Vox, enz., waarvoor alleen artikelen met betrekking tot Paras-Commando's zijn geïndexeerd.

Het is heel gemakkelijk om de trefwoorden te vinden die je zoekt.

Het is een tijdrovende taak, maar het is er een die ons gemotiveerd houdt, omdat het zo nuttig is om de herinnering door te kunnen geven. Aarzel niet om contact met ons op te nemen, hetzij om ons te helpen onze bronnen aan te vullen, hetzij om ons te vertellen over je onderzoek, zodat we je bezoek kunnen voorbereiden.

Het team van het Documentatiecentrum.

Jean-Philippe, Gaby, Serge, Eric.

De museumfotobibliotheek

Oproep voor herinneringen:

De Fotobibliotheek heeft je nodig!!!

Het Commando Museum, bewaarder van de geschiedenis en de heldendaden van onze **Groene Muts**, doet een levendige oproep aan iedereen die fragmenten van ons gemeenschappelijke verleden bewaart.

De fotobibliotheek van het Commando Museum is voortdurend op zoek naar nieuwe documenten om haar collecties te verrijken en een steeds completer en levendiger beeld te bieden van de geschiedenis van de Belgische Commando's.

Of u nu een voormalig commando, een familielid, een liefhebber van militaire geschiedenis of gewoon iemand bent die unieke foto's bezit, uw bijdrage is van onschatbare waarde. We zijn actief op zoek naar alle soorten fotografische documenten:

- **Foto's:** Zwart-wit, kleur, originele afdrucken, negatieven, dia's, enz.
- **Fotoalbums:** Of ze nu een carrière, een specifieke periode of belangrijke gebeurtenissen vastleggen.
- **Video's:** Amateurfilms, verslagen, persoonlijke verslagen, enz.
- **Schriftelijke documenten gerelateerd aan de afbeeldingen:** Handgeschreven bijschriften, brieven, dagboeken, missieopdrachten, enz.

Deze documenten kunnen alle periodes uit de geschiedenis van de commando's bestrijken, vanaf hun oprichting tot heden. Denk hierbij aan trainingen, missies, ceremonies, het dagelijks leven in de kazerne of te velde, en zelfs persoonlijke momenten die getuigen van de geest van kameraadschap en opoffering.

Waarom is dit belangrijk?

Elke foto, elke film, elk document is een essentieel puzzelstukje van ons collectieve geheugen. Ze dragen bij aan:

- **Het behoud** van de Commando-erfenis voor toekomstige generaties.
- **Het illustreren en documenteren** van de tentoonstellingen en publicaties van het museum.
- **Het doorgeven** van de waarden moed, tucht en toewijding.
- **Het eren** van hen die hebben gediend en blijven dienen.

Als u dergelijke schatten bezit en bereid bent deze te delen

met de Fotobibliotheek van het Commando Museum, nodigen wij u van harte uit om contact met ons op te nemen.

Elke donatie of bruikleen wordt met de grootste zorg en waardering behandeld.

Neem gerust contact met ons op om de voorwaarden van uw bijdrage te bespreken.

Laten we samen de rijke geschiedenis van de Commando's blijven beschrijven en illustreren.

Neem contact op met de fotobibliotheek van het Cdo Museum

Secrétariaat : CdoMuseum@skynet.be

(0474/18.56.18) -

Photothèque imagesmuscdo@gmail.com

(0478/770082)

Laatste verwervingen

Twee geweren Carcano 6,5 mm (Italië), in de zaal 4 tentoongesteld, werden door Graaf Henry le Grelle geschonken, lid van het bestuursorgaan van onze verenig.

Een muts (1944) en de eretekens gedragen door MEERT Raoul (Commando 1942).nog niet geplaatst.

De ijsbijl die aan Majoor LEGRAIN werd geschonken door de ploeg van het kamp Kota-Koli bij zijn vertrek in mei 1987.(zaal 6)

In de shop

BELSOF - Kaartspel

Gemaakt door het Trainingscentrum voor Commando's te Marche-les-Dames, dompelt dit unieke kaartspel je onder in de actie van het **Special Operations Regiment**, met afbeeldingen van **historische figuren**, **geavanceerde wapens** en **interventievoertuigen** die door de elitetroepen worden gebruikt.

€ 15

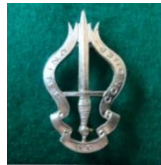

Plaats uw bestelling via mail naar cecdo-s5-dl@mil.be en via cdomuseum@skynet.be.

Wat is er nieuw in de SHOP! en meer... ☺

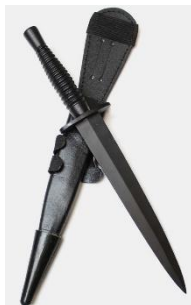
GEBORDUURDE MUSEUM BADGE 5€

EN
ONZE
ANDERE
BADGES
...

COMMANDO SCHOULDERBADGE €3

ZWARTE DOLK
WORDT GELEVERD MET EEN BRUINE
LEDEREN SCHEDE
€ 90

PARA-COMMANDO'S BOEK € 35
SLECHTS 1 TWEETALIG BOEK
(VOOR- EN ACHTERKANT)
OP BESTELLING

NIEUW!!! ZANDKLEURIG T-SHIRT
GEBORDUURDE BADGE 2 CDO €22
GEBORDUURD MUSEUMEMBLEM €35
*BEKIJK OOK ONZE ANDERE KLEUREN, ONZE
SWEATSHIRTS MET EMBLEMEN, ETC.*

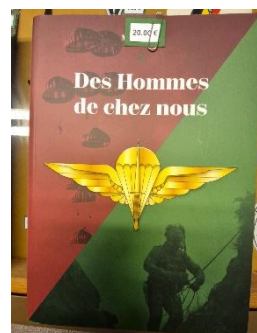
SOR WOLLEN MUTS €20

GOUDEN DOLK - ZILVEREN LEMMET
WORDT GELEVERD IN EEN DOOS
120 EUROS

SOR KAARTSPEL €5
ILLUSTRATIES VAN 2 CDO'S

BOEK €20
"MANNEN UIT ONZE STREEK"

METALLEN MEDAILLE "MUNTEN" €15
MUSEUMBADGE OP DE VOORKANT
SOR-BADGE OP DE ACHTERKANT

Alle beschikbare artikelen kunt u bekijken via onze website:

<https://museedescommandos.be/wp-content/uploads/2023/11/Liste-prix-Musee-Cdo.pdf>

ou <https://museedescommandos.be/la-boutique/>

De winkel is geopend op maandag van 9.00 tot 13.00 uur
(op zaterdag van 13.30 tot 17.00 uur, op afspraak via 0474/18.56.18)
of via e-mail cdomuseum@skynet.be.

ZE HEBBEN ONS VERLATEN.

Wij bieden aan de familie ons oprecht rouwbeklag.

VANDERSTEEN Etienne	25/01/2025	M 388.17
DUMOULIN Alphonse	07/02/2025	E 217.98
DEWOLF Willy	21/04/2025	E913.07
HARPIGNY Louis	27/04/2025	E490.02
LENOIR Alain	25/05/2025	M540.21
LAPS Jozef	10/06.2025	M591.22
DASNOIS Gérard	14/06/2025	R848.07
GOVAERTS Edwin	15/06/2025	M532.21
MEERT Marcelle (weduwe Raoul Meert, Commando 1942)	29/08/25	
PAQUAY René	10/09/25	
CATINUS José	03/11/2025	M245.14 (zie hier onder)
VERSCHUERE Léon	05/11/2025	E247.98 (zie hier onder)

Adjudant-major b.d. José Catinus

Oud RSM van het Trainingcentrum voor Commando's.

Oud onder-officier van het 1ste Bataljon Parachutisten.

Gebreveteerde dispatcher N° 137.

Drager van de ridderkruis van de Leopoldsorde

Drager van de "Ordre du Mérite de Niger »

Eerste Sergent-Majoor b.d.Léon VERSCHUEREN

Oudgediende van het 2de Batljon Commando.

CSM van de 14de Para-Commando Compagnie.

Dispatcher.

Oud voorzitter van de regionale A.N.P.C.V. van Namen